

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2009. szeptember 3. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A lőszerrel visszaélés büntette miatt vádlott neve ellen indult büntetőügyben a Komárom - Esztergom Megyei Bíróság 2008. évi június hó 30. napján kihirdetett 8.B.349/2008/2. számú ítéletét **megváltoztatja**, a 20 darab 8 mm kaliberű, német gyártmányú, lövedék nélküli hüvely töltény elkobzását mellőzi.

A lefoglalás megszüntetésével kiadni rendeli a vádlottnak.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Komárom - Esztergom Megyei Bíróság 2008. évi június hó 30. napján kelt 8.B.349/2008/2. számú ítéletében vádlottat bűnösnek mondta ki lőszerrel való visszaélés büntetében, és ezért egy év négy hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását három évi próbaidőre felfüggesztette. A kiszabott szabadságvesztés büntetésbe - annak esetleges végrehajtása esetén - beszámítani rendelte a fogvatartásban töltött időt. A lefoglalt 30 db 9*19 mm kal., Parabellum típusú, magyar gyártmányú pisztolytöltényt, 4 db 5,6*15 mm Long Rifle típusú, amerikai gyártmányú töltényt, valamint a 20 db 8 mm kal., német gyártmányú lövedék nélküli hüvelytöltény bűnjelet elkobozta. Rendelkezett a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélettel szemben a vádlott és védője felmentésért terjesztett elő fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.215/2008/1-I. számú átiratában indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a 20 darab gáztöltény lefoglalásának megszüntetését, és azoknak a vádlott részére való kiadásának elrendelését. Egyebekben az ítélet helybenhagyását kérte. Előadta, hogy a vádlott terhére rótt cselekmény társadalomra veszélyessége nem jelentős, de fennáll, e kisebb társadalomra veszélyességet és a további enyhítő körülményeket figyelembe véve határozta meg az elsőfokú bíróság az enyhítő szakasz alkalmazásával a szabadságvesztés mértékét, és annak végrehajtását próbaidőre

felfüggesztette. Hivatkozott arra, hogy a gáztöltény nem minősül lőszernek, vagy lőszer-elemnek, így tartása sem engedélyköteles, ezért elkobzásának elrendelése téves.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő perbeszédében arra hivatkozott, hogy a vádlott engedély nélkül tartott lőszert, ekként nem vitásan megvalósította a terhére rótt bűncselekmény tényállását, de a társadalomra való veszélyesség hiányában ez a magatartás nem valósított meg bűncselekményt. Álláspontja szerint a vádlott fegyvertartási engedélyének megszűntekor leadta a lőfegyverét, de tőle a lőszereket nem vették át, ezért azokat az előírásoknak megfelelően otthon tárolta. Hivatkozott még a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (Btk.) 27.§ (2) bekezdésére, mely szerint a vádlott tévedésben volt cselekményének társadalomra veszélyessége vonatkozásában.

A vádlott felszólalásában arra hivatkozott, hogy biztonságosan tárolta a lőszert, és arról az évek során el is feledkezett.

A vádlott felmentése érdekében előterjesztett fellebbezés nem alapos.

Az ítéletábra a bejelentett fellebbezés alapján a Komárom- Esztergom Megyei Bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (Be.) 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartva, törvényesen folytatta le a bizonyítási eljárást. Beszerezte a szükséges bizonyítékokat, ezeket egyenként és összességében is alapos vizsgálatnak vetette alá, kellőképpen számot adott a bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenységről is.

A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen aggálytalan, a megjelölt bizonyítékokon nyugvó tényállást állapított meg, amelyet a védelem sem vitatott.

E tényállás szerint a vádlott a lőszerrel való visszaélés bűncselekményének valamennyi tényállási elemét megvalósította. Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból helytálló következtetést vont le a vádlott bűnössége vonatkozásában, helyes a bűncselekmény megnevezése, jogi minősítése is.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróságnak a cselekmény társadalmi veszélyességével kapcsolatosan kifejtett álláspontját is mindenben osztotta.

Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a jogalkotó a különös részi tényállásokat azért rendelte büntetni, mert azok objektív módon a társadalomra veszélyesek. A társadalomra veszélyesség szubjektív oldala a jelen esetben kisebb, de azt nem lehet kimondani, hogy a szubjektív társadalomra veszélyesség teljes mértékben hiányzott volna. Az elsőfokú bíróság a társadalomra veszélyességnek a vizsgálata során a védelem által a másodfokú eljárásban felhozott összes körülményt is értékelte. A vádlott nem lehetett tévedésben, tudatának át kellett fognia cselekményének társadalomra veszélyességét,

egyrészt azért, mert korábban fegyvertartási engedéllyel rendelkezett, és ennek megszerzéséhez szükséges az erre vonatkozó jogi szabályozás megismerése, másrészt azért mert köztudomású tény, hogy lőszer engedély nélküli tartása társadalomra veszélyes, és büntetendő cselekmény. Külön figyelmet érdemel, hogy a vádlott olyan lőszert is tartott, amelyre korábban engedéllyel nem rendelkezett, valamint az a körülmény, hogy a tartott lőszerek száma jelentősen meghaladta a három darab lőszerben meghatározott csekély mennyiséget.

A védelem azon hivatkozása, hogy a lőfegyver leadásakor a lőszereket nem vették át a vádlottól nem életszerűtlen, és az is lehetséges, hogy ezek elhelyezésére vonatkozóan szakszerűtlen utasítást adott a hatóság. Ez ugyanakkor nem indokolja a bűncselekmény elkövetését, a vádlott számára jogszerű megoldást jelenthetett volna, ha a megmaradt lőszereket fegyvertartási engedéllyel rendelkező személy részére átadja, vagy azok hatósági megsemmisítését kéri.

A megyei bíróság a büntetés kiszabása során irányadó valamennyi, a vádlott javára és terhére írható körülményt feltárta. Az ítélet tábla megítélése szerint ezek helyes értékelésével szabta ki a büntetést, nincs olyan különös méltánylást érdemlő körülmény, amely a büntetés enyhítését indokolná.

Az elkobzás vonatkozásában helytálló az az ügyészi álláspont, hogy a 20 darab 8 mm kaliberű, német gyártmányú, lövedék nélküli hüvely töltény lőszernek nem minősül, így ezek vonatkozásában elkobzásnak nincs helye. Ezért e gáztöltények tekintetében az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, azok elkobzását mellőzte, lefoglalásukat megszüntette és a vádlott részére történő kiadásukról rendelkezett.

Az elkobzás jogi indokolását annyiban pontosítja az ítélet tábla, hogy a lőszerek elkobzására a Btk. 77.§ (1) bekezdésének d) pontja alapján került sor, tekintettel arra, hogy a lőszerek képezték az elkövetett bűncselekmény tárgyát.

Az ítélet tábla az ítélet egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2009. szeptember hó 3. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Komárom - Esztergom Megyei Bíróság 2008. évi június hó 30. napján kihirdetett 8.B.349/2008/2. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Győr, 2009. szeptember hó 3. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó